

— Какво правишъ, Борко? — попита го чифликчията, като приближи до него.

— Искамъ да излѣя солената вода върху опашката на пѣтела.

— Слушай, Борко. Тоя лошъ Петъръ се шегува съ тебе.

— Не, не! Неговата баба му казала . .

— Не му вѣрвай. Той всичко ми разказа. Ти не го забелѣза, какъ подигравателно те гледаше снощи, когато гонѣше пѣтела.

— Тъй ли? — каза Борко и дигна юмрукъ заканително. — Чакай, азъ ще го науча него, съ кого се подиграва!

III.

Следъ нѣколко часа Борко видѣ, че Петъръ се върна отъ оранъ. Борко се престори, че нищо не знае, взе сѣда съ солената вода и почна пакъ да гони пѣтела.

Борко не отиде да закусва съ другитѣ, а остана на двора. Той знаеше, че Петъръ, щомъ закуси, ще дойде да поспи на сѣното въ плѣвнята.

Наистина, Петъръ скоро излѣзе отъ готварницата, а Борко продължаваше да тича следъ пѣтела.

